Harrin Pubissa oli kolme asiakasta, jokaista heistä baarin omistaja ajatteli vakiasiakkaana. Yksi heistä, vanhempi rouva, istui omissa oloissaan nurkka pöydässä. Naisen tyhjä katse tuijotti puoliksi juotua lonkeroa. Häntä tarkkaili kaksi hyvin pukeutunutta miestä. Rähjäiseen pubiin, miesten tyylikkäät vaatteet eivät oikein istuneet. Molemmilla oli päällään musta puku ja heidän lyhyet hiuksensa oli laitettu tyylikkäästi vahalla. Toinen miehistä vilkuili omaa rannekelloaan jatkuvasti. Naisen surullinen olemus oli herättänyt miehissä keskustelun. Toinen heistä puhui: -Kyllä se on perkele minusta niin, että meidän pitäis herrasmiehinä mennä juttelemaan tuolle naiselle, ettei tarvii surua yksin surua kestää. Jumalauta sydämeen sattuu kattoa tuota vierestä. -Oot kyllä ihan oikeassa. Miten me perkele ollaan herrasmiehiä jos ei auteta neitoa hädässä. Miehet loivat katseen toisiinsa ja nyökkäsivät. He nousivat tuoleiltaan ja kävelivät naisen nurkkapöydän viereen ja pysähtyivät luoden katseen naiseen, joka huomioi miehet. -Voitasko me liittyä seuraan? Toinen miehistä sanoi kohteliaasti. Nainen nosti apean katseensa miehiin, henkäisi ulos toivottamana ja siirsi katseensa takaisin lonkeroonsa. -No kai te voitte. Nainen vastasi, kun miehet esittäytyivät. -Mä oon Rauno. Oon töissä sihteerinä betoni firmassa. Täs mun vieressä on Markus. Tossa katottiin sua ja vähän huolestuttiin kun näytät surulliselta. Sä voit meille sydäntäs purkaa. Rauno sanoi ja pää kumarassa katsoi naista. -En minä viitti teitä huolillani vaivata. Nainen sanoi ja piti katseensa tiukasti lonkerossa. -No on se jumalauta ihmeellistä, että Rauno saatana nätisti kysyy ja sä tollee kieltäydyt! Vittu juo se lonkeros loppuun ja oksenna sydämes murheet meille. Nainen selvästi hätääntyi miehen huutamisesta ja hetken shokin jälkeen hän sanoi miehille menevänsä vessaan. -Ole hyvä vain. Rauno vastasi. Siinä miehet odottelivat naista takaisin vessasta tajuamatta, että nainen oli pelästyneenä lähtenyt pois koko juottolasta. Meni nolostuttavan kauan ennen kuin miehet tajusivat, että nainen oli ottanut ja lähtenyt. Tajuttuaan sen se nostatti miehissä närää. -On se saatana ihmeellistä! Tälläin me nätisti tarjotaan apua ja vittu rouva kehtaa vaan ottaa jalat alle. Markus joi naisen hylkäämän lonkeron lopun, jonka jälkeen miehet nousivat pöydästä ja lähtivät. Ulko ovella Rauno näki naisen lähestyvän pubia ja herrasmiehenä jäi pitämään ovea auki naiselle. Asiaa sen koommin noteeraamatta nainen käveli sisään pubiin. Rauno katsoi vielä ovea auki pidellen, kuinka nainen käveli sisään sanomatta kiitos. -Ole hyvä vain saatana! Rauno karjaisi vihaisena naiselle, joka säpsähti ja katsoi taaksensa. Hädissään nainen huusi kiitos pelon sävyttämällä äänellä. -No ei se nyt enää vittu mitään merkkaa, kun jumalauta piti asiasta huomauttaa! Rauno sanoi ja vihaisena jatkoi matkaansa. Kello oli puoli yhdeksän ja miehet päättivät hakea kaupasta olutta ja juuri ennen sisään astumista Markus huomasi ovien vieressä tyrmistyttävän kauniin naisen. Nainen oli todella niin kaunis, että pelkkä vilkaisu häneen nostatti miehessä tunteet pintaan. Kaupassa Markus sai idean, jonka innokkaana jakoi ystävälleen. Minä ostan sille naiselle kukkia ja esitän kohteliaisuuden. En sen takia, että minulla olisi taka-ajatuksia, mutta kunhan teen naiselle kauniin elkeen ja kohennan hänen oloaan. Raunokin tykästyi ideaan ja punainen ruusukimppu kädessä Markus meni kohteliaasti ne naiselle antamaan. -Voi kiitos paljon, mutta en minä voi näitä kukkia millään ottaa vastaan. Mieheni ei tykkää yhtään jos otan ne vastaan. -On se jumalauta ihme, että kun minä sulle kohteliaasti annan kukkia, niin sä perkele kehtaat kieltäytyä. Me herrasmiehet kuollaan sukupuuttoon, jos sun kaltaiset koppavat akat perkele ei edes viitti hymyillä ja sanoa kiitos. Vai luuleksä, että mulla on taka-ajatuksia!? Luuletsä saatana, että mä yritän sun kanssas jonkun hotelli huoneen jakaa? Eikö sulla oo perkele pienintäkään uskoa ihmisen hyvään tahtoon!? ----Jatkoa luvassa----